

Nr 16.

Ankom till riksdagens kansli den 23 februari 1932 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående efterskänkande av återbetalningsskyldighet för felaktigt uppburen arrendeavkomst av stadskomministerns löningsjord i Linköping.

Genom en den 22 januari 1932 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 43, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden, föreslagit riksdagen att »för sin del medgiva, att återbetalningsskyldigheten för av framlidne komministern i Linköpings pastorat G. R. R. Andersson för tiden den 1 maj 1919—30 april 1929 felaktigt uppburen avkastning av stadsägan nr 2106 i Linköpings stad må efterskännas.»

I fråga om de skäl, som ligga till grund för förslaget, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Enligt vad i propositionen uppgives ägde Andersson i sin egenskap av komminister i ovannämnda pastorat åtnjuta avkomsten av ifrågavarande löningsjord intill dess genom resolution den 11 juli 1918 infördes ny lönereglering för pastoratet. Jämväl under tiden därefter disponerade emellertid Andersson avkastningen av jorden, som icke omnämnts i resolutionen och som icke heller blivit utarrenderad av vederbörande myndighet. Andersson kom på så sätt att uppbära arrendemedel, som rätteligen bort tillkomma kyrkofonden, med sammanlagt 5,140 kronor. I en den 30 juni 1930 till Kungl. Maj:t ingiven ansökan anhöll Andersson — med framhållande, att han handlat i god tro — att Kungl. Maj:t måtte låta vid det skedda bero. Sedan Andersson därefter avlidit, ha dödsbodelägarna — änka och två barn — under uppgift, att behållningen i Anderssons bo, ehuru ifrågavarande skuld icke medräknats i boets gäld, uppginge till allenast 31 kronor 48 öre, förklarar sig fullfölja den gjorda ansökningen.

Föredragande departementschefen anför i propositionen, att med hänsyn till dödsboets ekonomiska ställning starka billighetsskäl syntes tala för att förevarande återbetalningsskyldighet finge efterskännas.

Utskottet.

Utskottet finner väl anmärkningsvärt, att Andersson fått uppbära avkastningen av ifrågavarande löningsjord, ehuru avkastningen rätteligen bort ingå till kyrkofonden, men anser dock, med hänsyn till ställningen i dödsboet, att återbetalningsskyldigheten skäligen må efterskänkas.

Utskottet får alltså hemställa,

att förevarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 23 februari 1932.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar Åkerman, Klefbeck, Bissmark, Norling*, Jonsson i Lycksele, Forssell*, Julin och Halvarsson;

från andra kammaren: herrar Lindqvist i Halmstad, Christenson och Johanson i Huskvarna*, fru Östlund, samt herrar Olsson i Mellerud, Jonsson i Risinge, Grapenson och Jönsson i Fridhill.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.